

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Свиленград, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200117 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ № BG2022/1000-2930/НП от 19.01.2023 година** на Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници, с което на **М. А. Р. с ЕГН ******* от гр.***** ,ул.***** №**,вх.*,ет.*,ап.* , за нарушение на чл.14а,ал.1 от Валутния закон/ВЗ/ във вр.с чл.5,ал.1 и чл.9,ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасяне през границата на страната на парични средства,благородни метали,скъпоцени камъни и изделия със тях и водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ на основание чл.18,ал.3 във вр.с чл.14а,ал.1 от ВЗ е наложено административно наказание “ГЛОБА” в размер на **13 517,10 лв.** и е постановено задържаните с разписка №0215589 от 18.03.2022г. златни изделия , както следва- 30броя златни пръстени ,проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони,проба 585 с общо тегло 31,60грама ;21броя златни колиета,проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни,проба 585 с общо тегло 254грама и 4чифта златни обеци,проба 585 с общо тегло 16,10грама **ДА СЕ ВЪРНАТ** на **собствениците им/** при надлежно доказване на собствеността /след влизане в сила на наказателното постановление и след извършване на предвидените митнически формалности на стоките.

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал жалбоподателят **М. А. Р. ,** поради което обжалва същото в законно предвидения срок. Твърди се в жалбата,че обжалваното наказателно постановление било необосновано и неправилно, доколкото част от златните накити били на още 10лица/поименно посочени в жалбата/,а другата част от златните накити били лична собственост на жалбоподателката /58грама/,поради което ,счита че не е налице твърдяното валутно нарушение. Отделно от това се сочат допуснати процесуални нарушения в образуваното адм.производство,а именно липса на извършено всеобхватно,всестранно и

пълно изследване на всички относими факти и обстоятелства от страна на АНО ,след прекратяване на образуваното наказателно производство.

По изложените доводи, моли съда да постанови решение,с което да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно и неправилно.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебната фаза жалбоподателят ,редовно призован не се явява. Пълномощника адв.Д., поддържа жалбата по изложените в нея доводи,като излага допълнителни съображения в насока уважаване на подадената жалба. Ангажират се гласни доказателства в подкрепа на жалбата.

Административнонаказващият орган /АНО/ - **Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници** изпраща представител, който оспорва жалбата , счита издаденото НП за законосъобразно , както и че липсват допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено. В съдебната фаза ангажира доказателства. Претендира присъждане на юр.възнаграждение

Страна **Районна прокуратура – Хасково,ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на св. М. Г. О. ,П. И. П., А. Д. К. и В. Е. Д.а се установява,че на 18.03.2022г.около 19.00 часа на МП "Капитан Андреево" на трасе "Входящи леки автомобили и автобуси" на линията на митническа проверка пристигнал лек автомобил,марка Сеат на път от Р.Турция за България,управляван от българският гражданин Н. С. Г. ,като в автомобила пътували общо петима пътници в това число и жалбоподателката.

При пристигането на лекия автомобил на митницата било подадено искане с рег.№351р-6403/18.03.2022г. от служител при РУ Свиленград за извършване на щателна митническа проверка на лекия автомобил и водача,тъй като били постъпили сведения,че лицата пътуващи в автомобила пренасят незаконно златни изделия.

Във връзка с подаденото искане и преди започване на митническата проверка , митническият служител св. М. Г. О. в присъствието на колегата му св.П. И. П. поканил устно пътниците в това число и жалбоподателя и водача на лекия автомобил да декларират стоките, които внасят в България, но същите не декларирали нищо.

На основание чл.16,ал.1,т.9 от ЗМ били извършени лични прегледи на жалбоподателката и на две от пътничките в лекия автомобил,при които прегледи не били констатирани нарушения,за което били съставени протоколи ,както следва №48, 49 и 50 от 18.03.2022г.

На основание чл.16,ал.1,т.1 от ЗМ митническите служител св. М. Г. О. в присъствието на колегата му св.П. И. П. извършили митническа проверка на лекия автомобил и багажа на пътниците , при която в чантата с хранителни продукти ,която чанта била във фактическата власт на жалбоподателката и която се намирала на пода зад предната седалка на лекия автомобил,били открити укрити под опаковките на хранителните продукти недекларирани изделия от жълт метал .

За пълнота на фактическата обстановка следва да се посочи, че жалбоподателката се е опитала да избегне проверката от митническия служител на чантата с хранителните продукти, в която в последствие са били открити изделията от жълт метал, тъй като е предала същата на една от жените, които са били в МПС, но това действие е било забелязано от св. К., който съобщил на св. О. и св. П., които разпоредили лицето да предаде чантата, за да се извърши проверка на съдържанието ѝ след откриване на изделията от жълт метал, първоначално жалбоподателката признала, че откритите вещи са нейни, а в последствие започнала да твърди, а и останалите пътници, че само част от откритото е нейно, а останалата част са на останалите пътуващи.

На основание чл. 16, ал. 1. т. 5 от ЗМ били поискани писмени обяснения от жалбоподателя, като в писмените обяснения, които били написани от Сашо Асенов Янков поради неграмотност на лицето, но подписани от жалбоподателката, сащата е посочила, че златото било закупено за сватба и го сложила под яденето в една чанта, за да не падне.

Златните накити били иззети от жалбоподателя за което действие били съставена разписка № 0215589 от 18.03.2022г. за задържаната стока от жълт метал и с приемо-предавателен протокол от 31.03.2022г. били предадени на отговорно лице в ТД Митница Бургас.

Направена била експертиза от 18.03.2022г. на изделията открити и посочени като собствени на жалбоподателя от Валентина Д.а Д.а – вещо лице, от която се установило, че изделията са от злато, проба 585 с общо нетно тегло 587,70 грама на обща стойност 54068,40 лв. при 92,00 лв. за 1 грам злато с проба 585, като включва цената на материала от световната борса, изработка и ДДС надценка.

За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена митническа проверка № 902/18.03.2022г., който бил подписан от св. М. Г. О. и колегата му св. П. И. П., както и от двама полицейски служители-св. А. К. и Илия Тенчев, както и от жалбоподателя без да изложи възражения по него.

На основание чл. 18, ал. 13 от ВЗ бил съставен съставен в присъствието на жалбоподателя и предявен - Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG18032022/1000/B-570 от 18.03.2022г., и връчен на жалбоподателя екземпляр от същия срещу подпис.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е подадено писмено възражение от страна на жалбоподателя.

За така извършеното на процесната дата, жалбоподателката била задържана със заповед за задържане за срок от 24 часа, като за случая бил уведомен разследващ митнически инспектор към ТД Митница Бургас и било образувано ДП № 23/2022г. по описа на ТД Митница Бургас, предвид което адм. производство било прекратено на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН с резолюция № BG2022/1000- 779/МР.

След извършено разследване с Постановление на ОП Хасково от 02.08.2022г. ,наказателното производство било прекратено и материалите били изпратени на АНО, които били получени от последния на 04.08.2022г.

В Постановлението наблюдаващия прокурор е изложил мотиви, че от събраните в хода на ДП доказателства не се подкрепят на разпитаните по делото свидетели, пътуващи с жалбоподателя, доколкото имало разминавания в твърденията им и справките им за задгранични пътувания, както и от представените от тях фактури за закупени златни изделия от фирма, която не

съществувала в гр.Истанбул.Прокурорът е приел,че част от свидетелите са твърдели,че златото е закупено от гр.Одрин,а са представени доказателства,че е закупено от гр.Истанбул,но от друга страна доколкото по безспорен и категоричен начин,не можело да се установи авторството на извършено престъпление по чл.242,ал.1,б.Д от НК е прекратил воденото наказателно производство и е изпратил материалите за ангажиране на адм.наказателната отговорност на виновния извършител.

Постановлението е входирано в регистратурата на АНО на 04.08.2022г.

Доколкото в наказателното производство нямало привлечено обвиняемо лице, и вземайки предвид разпоредбата на чл.36,ал.2 от ЗАНН,която гласяла,че „без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“ АНО е приел,че следва срещу нарушителя да се състави нов такъв за извършеното адм.нарушение,поради което жалбоподателката била поканена да се яви на посочените в писм с рег.№32-275018/17.08.2022г. дати за съставяне на АУАН по ВЗ.

На 25.08.2022г. същата се явила и на основание чл.18,ал.13 от ВЗ бил съставен от св. М. Г. О. в присъствието на св.В. Е. Д.а и предявен - Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №BG25082022/1000/B-3378 от 25.08.2022г.,и връчен на жалбоподателя екземпляр от същия срещу подпис.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е подадено писмено възражение от страна на жалбоподателя .

По АНПр е постъпило искане с вх.№32-363254/25.10.2022г. от страна на жалбоподателката и нейният пълномощник адв.Д.,в който е поискал от АНО да сключат споразумение,като е заявена готовност да се плати глобата и след влизането му в сила е поискано задържаните златни накити да се върнат на лицето от което са иззети.

Поискано е изготвяне на нова експертиза от вещото лице,с конкретно посочени към нея задачи,съобразявайки всички събрани по делото доказателства,като съобразно поставените задачи,вещото лице заключава ,че липсва идентичност на задържаните златни изделия с посочените от разпитаните по досъдебното производство свидетели-златни изделия.

При направената експертиза от вещото лице/както в АНПр ,така и в наказателното/ вещото лице Валентина Д.а Д.а е заключило,че откритите укрити и недекларирани изделия от жълт метал представляват злато , проба 585 с общо количество -587,70грама с пазарна стойност 54 068,40лева , както следва : 30броя златни пръстени ,проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони,проба 585 с общо тегло 31,60грама ;21броя златни колиета,проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни,проба 585 с общо тегло 254грама и 4чифта златни обеци,проба 585 с общо тегло 16,10грама .

Издадено е обжалваното **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-2930/НП от 19.01.2023 година** на Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници, с което на **М. А. Р. с ЕГН ******* от гр.***** ,ул.***** №**,вх.*,ет.*,ап.* , за нарушение на чл.14а,ал.1 от Валутния закон/ВЗ/ във вр.с чл.5,ал.1 и чл.9,ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасяне през границата на страната на

парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със тях и водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ на основание чл.18, ал.3 във вр.с чл.14а, ал.1 от ВЗ е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **13 517,10 лв.** и е постановено задържаните с разписка №0215589 от 18.03.2022г. златни изделия, както следва- 30броя златни пръстени, проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони, проба 585 с общо тегло 31,60грама; 21броя златни колиета, проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни, проба 585 с общо тегло 254грама и 4чифта златни обеци, проба 585 с общо тегло 16,10грама **ДА СЕ ВЪРНАТ** на **собствениците им/** при надлежно доказване на собствеността /, след влизане в сила на наказателното постановление и след извършване на предвидените митнически формалности на стоките.

Издаденото НП е надлежно връчено на пълномощника на жалбоподателя адв.Д. на **08.02.2023г.** по пощата, видно от разписката приложена по АНПр.

Материалната компетентност на **Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници** да издава НП за нарушения по ВЗ не се оспорва по делото, а и е обективизирано пряко позоваване на издадената Заповед № ЗАМ – 1450-32-264912/ 09.08.2022г. на Директора на Агенция Митници и Заповед №1421/09.08.2022г. на Директора на Агенция Митници, последната установяваща персонално изпълняващ длъжността Зам Директор на ТД Митница Бургас с факта на преместване на Красимир Фучеджиев за посочената длъжност за периода от 10.08.2022 до 09.02.2023г. вкл.

По АНПр има приложени влезли в сила множество НП издадени срещу жалбоподателя за различни адм.нарушения, включени в компетентността на Агенция Митници, включващи извършени нарушения по ЗМ и ЗАДС.

По делото по искане на жалбоподателя бяха допуснати и разпитани в качеството на свидетели, Л. Р. А.ова, А. Й. РА.ов и Н. С. Г., които твърдят, че пътували съвместно две коли. Твърдят още, че в гр.Истанбул всички пътуващи/10 човека/ закупили златни изделия, като всеки закупил около 58 до 60грама, за което им били издадени съответни фактури, но преди митническия контрол на българската граница, единият от леките автомобили се бил повредил, което наложило златните изделия да се съберат и сложат в чантата, тъй като почнали да бутат автомобила и се опитвали да го поправят. Твърдят още, че нямали възможност да си вземат златата, защото проверката започнала много бързо, като излагат твърдения, че били декларирали златото преди извършването на митническата проверка, както и че след откриването му, всички заявили, че имат част от златните изделия в чантата в която било открито.

Така изложената фактическа обстановка, която съдът прие за установена се изведе въз основа на съвкупен анализ на доказателствения материал събран в хода на настоящото производство, като същата изцяло кореспондира с изложената в акта и възприетата от АНО в НП.

Както писмените, така и гласните доказателства /касателно показанията на разпитаните митнически служители и полицейски служител /не разкриват съществени противоречия помежду, което дава основание на съда да ги кредитира за достоверни, след съпоставка помежду им и със закона. Същите са относими към релевантните по делото факти и по своя доказателствен ефект – преки доказателства, първични, а не производни, формирани са, респ. съставени непосредствено, въз основа на лични възприятия, като относно писмените източници не констатираха и техни недостатъци от външна страна,

в качеството им на документ. Свидетелските показания на разпитаните по делото митнически и полицейски служители- М. Г. О. ,П. И. П., А. Д. К. и В. Е. Д.а са напълно безпротиворечиви, с еднопосочна насоченост и взаимно допълващи се – във взаимна корелация и надграждане, изцяло кореспондират и се подкрепят от съдържанието на писмените доказателствени средства, находящи се в преписката и приобщени по надлежния процесуален ред в хода на съдебното дирене /чл.283 НПК,вр.чл.84 ЗАНН/. Те са логични, последователни и изчерпателни с ясна конкретика за фактите и обстоятелствата, за които свидетелстват. Поради това съдът възприема изцяло за обективно верни показанията на св. М. Г. О. ,П. И. П., А. Д. К. и В. Е. Д.а и ги кредитира с доверие, считайки ги и добросъвестно дадени и непредубени.

За пълнота на съдебният акт,следва да се посочи,че действително има несъществени разминавания в показанията им и то за несъществени факти и обстоятелства по делото,но това разминаване съдът отдава на големия период от време ,който е изминал от датата на нарушението до датата на съдебното заседание ,поради което не намери критика в показанията им,които да налагат изолирането им от събрания по делото доказателствен материал.

Относно показанията на свидетелите Л. Р. А.ова, А. Й. РА.ов и Н. С. Г.,следва да се посочи,че показанията им в частта в която твърдят,че са декларирали процесното злато устно пред митническите служители ,преди извършване на проверката,както и че част от откритото злато е тяхно,тъй като са го закупили от гр.Истанбул и не са укривали същото,а в следствие на обстоятелството,че единият от лекият автомобил се е повредил,се е наложило да съберат златото в чантата ,съдът прие че останаха изолирани от останалия събран по делото доказателствен материал,в частност от показанията на разпитаните по делото останали свидетели- М. Г. О. ,П. И. П., А. Д. К. и В. Е. Д.а , поради което не се кредитира от съда с доверие.

С правна преценка за достоверност, съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл.283НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспори, от която и да е от страните в процеса.Същите се ценеха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

С доверие се възприе и заключенията по извършените оценителни – ювелирна експертизи, назначена във фазата развила се пред АНО. Въз основа на последната, се установяват вида и качеството на стоките предмет на нарушението - изделия от благороден метал: злато , проба 585 с общо количество -587,70грама с пазарна стойност 54 068,40лева , както следва : 30броя златни пръстени ,проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони,проба 585 с общо тегло 31,60грама ;21броя златни колиета,проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни,проба 585 с общо тегло 254грама и 4чифта златни обеци,проба 585 с общо тегло 16,10грама, както и тяхната парична равностойност – в общ размер 54 068,40лева. Вещото лице е заключило в допълнително назначената експертиза , че липсва идентичност на задържаните златни изделия с посочените от разпитаните по досъдебното производство свидетели-златни изделия. Същите са приобщени към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, по съответния процесуален ред – чл.282 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Експертизите са извършени от експерт - специалист с необходимата квалификация, обективира необходимите данни ползвани за оценката и фактически констатации,

липсват индиции за предубеденост, като същата и не се оспорва от страните. Поради това и липсата на обратни доказателства, съдът ги счита за обосновани и правилни, независимо от резервите си по отношение на външната им форма и реквизитите, начина на подреждане на изложението и изводите.

Що се отнася до представените фактури за закупено злато от страна на пътуващите лица и жалбоподателката, следва да се посочи, че въз основа на запитване от разследващите органи по воденото досъдебно производство и получения отговор от страна на турските власти, се установява, че фирмата от която свидетелите в досъдебното производство са твърдели, че са закупили процесното злато, включващо магазин в гр. Одрин, няма представителство в града. Отделно от това видно от допълнителното заключение на вещото лице, описаните във фактурата златни изделия не съвпадат с откритите поради което съдът намира, че не може да се ползва от същите.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценена по същество, същата е **неоснователна**.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно.

Извършвайки проверка за процесуалноправната законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съобразно правомощията си в настоящото производство и релевираните от защитата възражения, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи формални предпоставки за отмяната му.

Съгласно чл. 18 ал. 13 от ВЗ, актовете за установяване на административни нарушения по ал. 2, 3 и ал. 7, т. 3 и 4 се съставят от митническите органи, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица.

Наказателното постановление е издадено от материално компетентен органи, съгл. чл. 18, ал. 13 ВЗ, в надлежната форма, по съответния ред и има необходимото съдържание и реквизити, съгласно изискванията на 57, ал. 1, т. 1-13 от ЗАНН.

Административнонаказателната отговорност на **М. А. Р.** е ангажирана в напълно редовно учредено и развило се производство по установяване на нарушението и издаване на НП по следните съображения:

Категорично доказана по основание и в темпорално измерение/време/ е и материалната компетентност на **Зам. Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници**, в качеството му на АНО, с надлежно възложени правомощия, делегирани от наказващия орган по закон, на основание чл. 18, ал. 13 от ВЗ - Директора на Агенция Митници, както и

валидното упражняването им по силата на съвместявано изпълнени на функциите на длъжността **Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници**. Изводите в тази насока, следват от предметния обхват, правното основание за издаването и авторството на всеки от тези административни актове.

При издаването на Акта и Наказателното постановление са спазени предвидените от разпоредбите на ал.2 и ал.3 на чл.34 от ЗАНН срокове.

Настоящата инстанция счита, че при издаване на наказателното постановление не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. От описанието на нарушението в обстоятелствената част на НП може да се направи извод, че е описано нарушение: внос на изделия от благородни метали, без да са декларирани по съответния ред.

Така описаното нарушение е съставомерно по чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, поради което съдът счита, че наказателното постановление съдържа задължителните по чл. 57 от ЗАНН реквизити и правото на защита на наказаното лице да разбере за какво нарушение се наказва не е ограничен.Посочено е ,че е нарушен състава на чл.14а ,ал.1 от ВЗ във вр.с чл.5,ал.1 и чл.9,ал.1 и ал.2 от Наредба № № Н-1/ 01. 02.2012г. за пренасяне през границата на страната на парични средства, благородни метали,скъпоцени камъни и изделия със тях и водене но митнически регистри по чл.10а от ВЗ.

Описанието се съдържа в цялата обстоятелствена част на наказателното постановление, където е посочено, че наказаното лице при влизане от Турция в Р. България не е декларирало внасяните от него изделия от злато по предвидения ред и е нарушило чл.14а,ал.1 от ВЗ и от това описание на нарушението може да се направи извод, че е описано нарушение - внос на изделия от благородни метали, без да са декларирани по съответния ред.

От др. страна съществува пълно съвпадение между основните елементи на фактическото обвинение –време, място, субекта извършител, констатирани в АУАН и приетата от АНО, включително при идентичност на нарушения материален закон – ВЗ регулиращ режима на сделките с валутни ценности, по смисъла на чл.1 от същия нормативен акт. В тази фактически и правни рамки се е произнесъл и АНО. Последното налага извод, че е налице единство между словесното описание на нарушението, като противоправно деяние и в двата акта, така и на правната квалификация, при съотв. процесуални изисквания към тяхното съдържание.

Налице са всички останали реквизити от минимално изискуемото съдържание на НП, съгласно императивното предписание на чл.57,ал.1 ЗАНН, предвидени в т.1-13, в същото е материализиран подписа на неговия издател – персонално АНО, видно от екземпляра приложен в АНПр, както и фигурира отразено, непосредствено преди диспозитива, и правното основание за делегацията - чл.18,ал.13 от ВЗ, указано е и правото на обжалване – срокът, редът и начина за това /отпечатани на санкционния акт/.

Съобразно изложените до тук правни съображения, след като не се установиха допуснати процесуални нарушения при издаването на обжалваното НП, които да са от категорията на съществени такива, съдът не намери формални основания за отмяна. В този смисъл, обжалвания санкционен акт е законосъобразен – изцяло от процесуалноправна страна.

По отношение наведеното възражение от страна на жалбоподателя за

допуснато съществено процесуално нарушение, свързано със повторно съставения АУАН ,след прекратяване на първоначално издадения такъв и след прекратяване на образуваното наказателно производство ,по следните съображения:

Действително АНО е имал правото на основание чл.36,ал.2 от ЗАНН ,въз основа на прокурорското постановление да пристъпи директно към издаване на НП, но съставянето на нов АУАН в сроковете предвидени в ЗАНН,по никакъв начин не нарушават правото на наказаното лице,тъй като първоначалния съставен такъв е бил прекратен ,а от прокурорското постановление се установява,че липсва повдигнато обвинение срещу конкретно лице за извършено престъпление по чл.242,ал.1,б.Д от НК ,респективно АНО ,след постъпване на материалите по ДП е приел,че извършителя на извършеното адм.нарушение по ВЗ е безспорно установен и в тази връзка е и издадения втори АУАН ,като по този начин е спазил срокът предвиден в разпоредбата на чл.34,ал.1 от ЗАНН. Съответно НП е издадено в предвидения бмесечен срок от издаването на АУАН.

За пълнота на съдебният акт ,следва да се посочи,че няма нарушение на правилото ne bis in idem,както се твърди от страна на процесуалният представител на жалбоподателя,доколкото наказателното производство,което е било прекратено се е водело за горепосоченото престъпление,без да има привлечено лице по него,а настоящото производство е насочено срещу жалбоподателя и е за извършено адм.нарушение по ВЗ.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилно АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателят **М. А. Р.** , приемайки че същият е осъществил съставът на валутно нарушение по чл.18,ал.3 от ВЗ.

От така възприетата фактическа обстановка и съобразно събраните доказателства коментирани по горе се установи по безспорен и категоричен начин , че на 18.03.2022г. на МП "Капитан Андреево" жалбоподателят **М. А. Р.** преминавайки държавната граница, при влизането си в страната, като не е декларирала пред митническите органи пренасяните от нея златни изделия във форма на различни артикули с общо количество 587,70гр. , което е над допустимото , при внос от Р.Турция,като съответно предмета на престъплението е бил укрит по смисъл на т.21,б.А от параграф 1 от ДР на ВЗ е нарушила разпоредбите на чл.14а, ал.1 ВЗ във връзка с чл.5, ал.1 и чл.9,ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1/01.02.2012г., за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл.10а от Валутния закон, с което е осъществила състава на нарушението по чл.18, ал.2 от Валутния закон,в подкрепа на който извод на съда са събраните по делото гласни и писмени доказателства / кредитирани от съда по изложените по горе в мотивите доводи/.

Съгласно чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, вр.чл. 5, ал. 1 и по аргумент от чл. 4, т. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година на МФ изрично е установено задължението за лицата – местни и чуждестранни, да попълват и представят пред митническите органи Декларация по образец (съгласно чл. 9 от Наредбата), утвърден от Министъра на финансите - Валутна митническа декларация, когато внасят или изнасят, от или за трета страна, благородни метали – злато, платина, сребро или изделия от тях, над определени количества/размери, а именно – 60 гр. за бижута от злато. Посочената

минимална норма/праг на разрешено количество, освободено от митнически контрол, т.е. допустимо за свободно пренасяни, е указано в чл. 4, т. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година, изрично.

Конкретното правно предписание, респ. правило за поведение, дефинирано в диспозицията на чл. 5, ал. 1 от Наредбата, е следното: „Пренасянето през границата на страната на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях над размерите, посочени в чл. 4, както и ..., за и от трета страна се декларира по реда на чл. 9.”.

Аналогично е изискването на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, съгласно който пренасянето на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с и от тях през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи в случаите, по реда и начина, определени с Наредбата.

По аргумент за обратното от чл. 14б от ВЗ, трета страна е всяка Държава, която не е член на ЕС. Т.е. налице е правнорегламентирано задължение за попълване и представяне пред митническите органи на Писмена декларация – Валутна митническа декларация от лицата, които пренасят през границата на страната изделия от благородни метали, в частност бижута от злато над 60 гр., от трета страна.

Неизпълнението на задължението за деклариране на носени валутни ценности – във форма на изделия от благородни метали, включително бижута в наличност, над указания размер - освободени от митнически контрол, когато са укрити, съставлява административнонаказателен състав по чл. 18, ал. 3 от ВЗ, каквато правилна правна квалификация е дал и АНО.

За съставомерността на деянието достатъчно е неизпълнението на задължението за деклариране, в надлежната форма – писмена, с Декларация по утвърдения образец - Валутна митническа декларация.

В конкретния случай жалбоподателят е внесъл в страната ни – фактически пренасяйки през границата от трета страна, каквато безспорно е Република Турция, златни изделия – бижута в количество 587,70 гр., безспорно надвишаващо освободения от митнически контрол размер на изделия от благородни метали (бижута), поради което той е бил длъжен да попълни Митническа валутна декларация.

Това му задължение произтича от чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, вр.чл. 5, ал. 1 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година, изпълнимо е по реда и начина, установени в последната и за жалбоподателя, идвайки от трета за ЕС страна, то е възникнало с обективния акт на влизането му на територията на Република България, която е част от територията на Общността.

Именно това свое задължение той не е изпълнил при влизането си в страната и доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - писмено, налице е липса на деклариране, следователно и неизпълнение на задължението. С бездействието си жалбоподателя е нарушил посочените разпоредби и изводите на АНО в тази насока са правилни.

Безспорно се доказва, че златните накити са били укрити храната в чантата на жалбоподателя/съгласно показанията на митническите служители и на разпитания по делото полицейски служител св.К./, в размер който безспорно надвишава допустимите по закон прагове за пренасянето на които законодателят е предвидил да не се декларира, а именно за злато 60грама /чл.4,т.2 от Наредбата-бижута и аксесоари от сплави на златото или платината

общо до 60 грама без оглед на съдържанието на златото или платината /.Също така безспорно се установи от свидетелските показания , че жалбоподателя въпреки ,че е бил поканен да декларира внасяните от него стоки и ценности ,не е декларирал внасяното от него количество златни накити,което впоследствие е било открито при извършването на щателна митническа проверка.

В тази връзка следва да се посочи ,че съгласно ал.2 на чл.14а от ВЗ задължението за деклариране по ал. 1 се смята за неизпълнено при отказ за деклариране или ако декларираната информация е невярна или непълна.Такъв отказ съгласно предложението първо на ал.2 на посочения текст е налице ,когато декларатора заяви ,че няма стоки за деклариране ,което жалбоподателя безспорно е извършил с факта на потвърждаване пред проверяващия митнически служител,че не внася в страната стоки , валути и ценности над законно предвидените и респективно няма какво да декларира.

Свободно, без писмено деклариране, местните и чуждестранните лица могат да изнасят и внасят епизодично за лично и семейно ползване благородни метали и скъпоценни камъни в необработен, полуобработен и обработен вид, както и изделия със и от благородни метали и скъпоценни камъни, но до следните размери отнасящи се до извършеното нарушение визирано в чл.4,т.2 от горесцитираната Наредба: бижута и аксесоари от сплави на златото или платината общо до 60 грама без оглед на съдържанието на златото или платината. При износа и вноса на благородни метали и скъпоценни камъни писмено деклариране се изисква само когато се надвишават определените за свободно пренасяне и посочени по-горе размери. Писмено деклариране се изисква и при пренасянето на благородните метали и скъпоценните камъни във вид на прах или друг вид, различен от допустимия за свободно пренасяне, т.е. под формата на изделия, в необработен или полуобработен вид или монети. Митническата декларация по наредбата е по образец, утвърден от министъра на финансите, и следва да се попълни и подаде в три екземпляра - един за декларатора и два за митническите органи.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи,че значението на укрит предмет е предвидено в т.21 от параграф 1 от допълнителните разпоредби на ВЗ , като под укрит законодателя е предвидил в буква а) предметът, който не е намерен на обичайните места, или б) предметът, който е укрит по специален начин – с особено умение, или в) предметът, който е укрит със специални технически средства .

Описанието се съдържа в цялата обстоятелствена част на наказателното постановление, където е посочено, че наказаното лице при влизане от Турция в Р. България не е декларирало внасяните от него изделия от злато по предвидения ред,които са били укрити в храната поставена в чанта.

Същевременно, досежно другите релевантни обективни признаци - количеството на носените изделия, техният вид и качество, с оглед изработването им от благороден метал и тяхното съдържание, те и бижута от злато с официална проба за качество, същите са надлежно доказани от кредитираното Заключение на експертизата: Оценителна - ювелирна. Съображения за кредитираните □ Съдът вече изложи. След като по делото безспорно се доказва, че жалбоподателят е имал и носил 587,70 гр. изделия от злато във вида на различни бижутерийни артикули, които е пренесъл през границата, влизайки в Република България и идвайки от трета за ЕС страна, той е бил обвързан от задължението да декларира същите писмено със

съответната Митническа декларация съгласно чл. 14а, ал. 1 от ВЗ и по реда, указан в Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година на МФ.

Подлежи на обсъждане обстоятелството дали **М. А. Р.** е била приканена от митническия служител преди пристъпване към митническа проверка да декларира носените от нея изделия от благороден метал. Това обстоятелство се явява и от значение за правилното решаване на делото, съгласно чл. 14а, ал. 1 и ал.2 от ВЗ.

В разглеждания случай, няма съмнение, че **М. А. Р.** не е подала Декларация, в която да посочи неверни или непълни данни, т.е. изпълнителното деяние, с което е нарушено правилото на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ би могло да бъде осъществено само чрез отказ от деклариране.

В тази насока са събрани гласни данни от свидетеля **М. О.** – актосъставител и служител на Агенция Митници . Той е лицето, което освен участвало при съставянето на АУАН, е и служителят, посрещнал автомобила, с който е пътувала жалбоподателя **М. А. Р.** при влизането ѝ на територията на Република България . Същият изрично сочи, че преди извършването на митническата проверка, намиращите се в превозното средство лица, включително жалбоподателят изрично са били приканени да декларираат носените от тях стоки и валутни ценности. Т.е. преди започване на проверката свидетелят е запитал жалбоподателя и другите пътуващи в автомобила лица дали имат за деклариране стоки, в които несъмнено се включва и благородните метали, в които пък съгласно § 1, т. 1 от ДР на ВЗ се включва и златото, а Декларациите се предоставят на лицата при деклариране на стоки и при поискване от тяхна страна като и двете хипотези не са налице в настоящия случай. Пътниците не декларирали нищо, поради което било пристъпено към осъществяване на самата митническа проверка.

Това задължение, на което е бил безспорен субект, обаче жалбоподателя не е изпълнил и самият факт на укриването на тези стоки и откриването им при митническата проверка, са категорична индиция за бездействието му - липсата на дължимото деклариране за нуждите и съобразно установения ред и начин на валутния и митнически контрол. Предвид тези обективни обстоятелства, доказани по несъмнен начин в хода на процеса, Съдът формира безспорен правен извод за доказано извършването на деяние от страна на жалбоподателя, което се явява обективно и субективно съставомерно като нарушение на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ.

И това е така, защото поведението му е в пряк разрез и отклонение от нормативното предписание на тази законова разпоредба, както и на чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година – като подзаконов нормативен акт по приложението на ВЗ.

С това си бездействие, жалбоподателя е и консумирал административнонаказателния състав на чл. 18, ал. 3 от ВЗ.

Осъществяването от обективна страна на деянието се установява, както вече се посочи от преките гласни доказателства и писмените такива, които съдът цени по изложените по горе доводи, които по безспорен и категоричен начин установяват релевантни по делото факти, а именно: относно авторството ,както и обективния факт на откриването златните накити укрити в хранителните продукти сложени в чантата на жалбоподателя.

В контекста на изложеното, вмененото деяние се явява съставомерно и от субективна страна, същото е извършено виновно, при пряк умисъл. При

съзнаване на задълженията си във връзка с митническия режим, включително и задължението за писмено деклариране му е било известно, като част от действащия в Общността и допустимите норми за пренос на стоки, или ако не са му били известни, следвало е да ги знае, в който случай незнанието не изключва виновността. Следователно жалбоподателя е съзнавал и противоправния характер на деянието си, като от волева страна е целял настъпването на общественотоопасните последици-укриване, непредоставяне на вярна информация, с оглед неизбежността от настъпването на този резултат.

Стойност на стоката правилно е определена от вещото лице, същата и не е оспорена от страна на жалбоподателя, по съответния процесуален ред, и приетата от АНО стойност в размер на **54 068,40 лева** за общото количество стока, следва да се приеме за законосъобразно определена и доказана.

Наложено на жалбоподателят наказание - глоба в размер на една четвърт от стойността на недекларираните парични средства или благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, е определена правилно при съответно приложение на санкционна разпоредба към датата на извършване на нарушението-чл.18 ал.3, във вр. с чл.14А ал.1 от ВЗ, административно-наказателния състав на която е осъществен в случая. Същата, АНО е индивидуализирал в минималния установен размер, отчитайки всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и липсва правна възможност за неговото намаляване. Поради което и съдът счита НП, за законосъобразно, правилно и обосновано в санкционната му част .

Съдът намира, че определеното спрямо жалбоподателя наказание е в съответствие с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай” на административно нарушение. При тълкуване на посочената норма /чл. 28/ следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административно наказателният процес е строго регламентирана дейност, при която за извършено нарушение се налага съответно наказание, като прилагането на санкцията е винаги въпрос на законосъобразност. В случая с НП е наложено административно наказание глоба за неизпълнение на задължение към държавата, регламентирано в ВЗ. Поначало обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на контрол на граничния трафик на стоки в това число и финансовата ѝ дейност. В чл.93, т.9 от НК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН, е дадено определение на понятието „маловажен случай”. Такъв е налице, когато, с оглед липсата или незначителността на вредни последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи от съответния вид. Предвид характера на нарушението и обществените отношения, които то засяга, настоящата инстанция също счита, че не се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Няма доказателства, които да обосноват по-ниска обществена опасност на извършеното от жалбоподателя в сравнение с общия случай на административно наказуемо деяние. Недекларираните златни изделия, пренасяни от същият, надвишава допустимото за пренасяне без

деклариране количество от 60грама за злато , което опровергава твърдението за маловажност на случая. Не може да го обоснове и липсата на вреди от нарушението, тъй като всички нарушения от този вид не зависят от вредоносния резултат. За конкретния случай, не се установяват фактически обстоятелства с ефект на смекчаващи, който да обуславят значително по-ниска степен на обществена опасност, от типичната за този род административни нарушения. Обратно, конкретното се характеризира като формално - настъпването на вреди не е съставомерен елемент, а с оглед мястото на извършването му и др. фактически обстоятелства - на МП на държавната граница с Държава трета за ЕС, вкл. и натовареността на трафика на преминаването ѝ, следва да се отчитат и като отегчаващо обстоятелство, т.е. завишаващи тежестта на деянието и съотв. обществената му опасност. Ето защо, не би могло да се приеме, че нарушението е с незначителна обществена опасност и случаят да се квалифицира като маловажен, именно предвид конкретните охранени от правото интереси. С оглед на изложеното настоящият състав приема, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност. В този смисъл не са налице материалноправни основания за неговата отмяна и същото следва да бъде потвърдено.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че ирелевантно е обстоятелството, дали процесното злато е част на жалбоподателя, а останалата е част и на др. лица пътуващи през процесния ден, доколкото златните накити са открити в храната поставена в чантичка на жалбоподателя . Отделен е въпросът, че не се ангажираха безспорни доказателства, че част от златото открито при извършената ЩМП е на другите пътници, включително и на разпитаните по искане от страна на жалбоподателя свидетели, по изложените от съда по горе мотиви /относно липсата на кредит на приложените фактури, разминавания в показанията им дадени в ДП и в настоящото производство и т.н./.

Що се отнася до постановеното от АНО задържаните с разписка №0215589 от 18.03.2022г. златни изделия , както следва- 30броя златни пръстени ,проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони,проба 585 с общо тегло 31,60грама ;21броя златни колиета,проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни,проба 585 с общо тегло 254грама и 4чифта златни обеци,проба 585 с общо тегло 16,10грама **ДА СЕ ВЪРНАТ на собствениците им/** при надлежно доказване на собствеността /,след влизане в сила на наказателното постановление и след извършване на предвидените митнически формалности на стоките и тъй като се обжалва изцяло НП ,следва да се приеме,че жалбата е недопустима,т.к. жалбоподателя **няма правен интерес да обжалва същото в тази му част, доколкото не се накърняват неговите права** , поради което **в тази част** следва да се прекрати производството като недопустимо.

Относно разноските в настоящото производство :

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено

съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в две съдебни заседания, поради което юрисконсулско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници” (в сила от 31.07.2021 година), в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-2930/НП от 19.01.2023 година** на Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници, **в частта** с което на **М. А. Р. с ЕГН ******* от гр.***** , ул.***** №**,вх.*,ет.*,ап.* , за нарушение на чл.14а,ал.1 от Валутния закон/ВЗ/ във вр.с чл.5,ал.1 и чл.9,ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасяне през границата на страната на парични средства,благородни метали,скъпоцени камъни и изделия със тях и водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ на основание чл.18,ал.3 във вр.с чл.14а,ал.1 от ВЗ е наложено административно наказание “ГЛОБА” в размер на **13 517,10 лв.**

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената от **М. А. Р. с ЕГН ******* от гр.***** , ул.***** №**,вх.*,ет.*,ап.* жалба с която се обжалва **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-2930/НП от 19.01.2023 година** на Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници, **в частта** с която е постановено задържаните с разписка №0215589 от 18.03.2022г. златни изделия , както следва- 30броя златни пръстени ,проба 585 с общо тегло 105грама, 8бр.златни медальони,проба 585 с общо тегло 31,60грама ;21броя златни колиета,проба 585 с общо тегло 181грама; 38броя златни гривни,проба 585 с общо тегло 254грама и 4цифта златни обеци,проба 585 с общо тегло 16,10грама **ДА СЕ ВЪРНАТ** на **собствениците им/** при надлежно доказване на собствеността /,след влизане

в сила на наказателното постановление и след извършване на предвидените митнически формалности на стоките, като недопустима-подадена без правен интерес.

ОСЪЖДА жалбоподателя **М. А. Р.** с ЕГН ***** от гр.***** ,ул.***** №**,вх.*,ет.*,ап.* , **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.,Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 117 / 2023 година на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____